

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Május' 10-dik napján, 1816-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Folytatása azon személyek' processu-
sának, a' kik Lavalettét elszöktették: —

A' vádoltattnak kikérdeztetése után
a' bizonyságok állittattak elő. Elebb azok
kérdzetettek ki, a' kik terhesítettek, az-
után azok, a' kik könnyítettek a' vétkesek'
ügyit. Már most az ezek' eleibe' tétetett
kérdéseket 's az ő feleleteiket kellene le-
írunk: de igen sokra telnének a' Magyar
Kurir' keskeny levelein. Tehát azt tsele-
keszszük, hogy az Előülő' kérdéseit elha-
gatván, tsak a' feleleteket tesszük ide. A'
bőltis olvasó mindenkor kitalálhatja ezek-
ből, hogy mik voltak a' kérdések.

A' bizonyságok, a' kik valamivel tsak
mi kevésse is terhesítettek a' vétkesek' ügyit,
voltak: a' *Roquette fia*; *Bodiscar*, a' fel-
nyitó; két politziai katona, a' kik strázsál-
tak; *Brigant*, a' *Guerin*' gyalogkotsi' hor-
dozó társa; külömbkülömb béreskotsisok;
fogházbeli szolgák, ajtónállók, 's ezek kö-
zött a' *Hutschinson* szállásán lévő ajtónál-
ló is, 's végre *Schwartz* nevű szabó, ki a'
Lavalette' számára az Anglus Generálisí for-
maruhát tsinálta volt, de a' ki nem tudta,
hogy kinek tsináltatják azt az Anglusok.

A' *Roquette*' fia: — Én megmutattam
Eberlénnek, hogy merre felé vitték-el *La-
valettét* a' gyalogkotsiban. — *Brigant*: Igaz,
hogy *Bonneville* 25 Lajos aranyot ígért *Gue-*

rinnék ha jobban sítet, a' mellyet én halván
's meggondolván azt, hogy ilyen sok ara-
nyot ok nélkül ki nem vetnek, elvontam
onnet magamat. — Az Előülő' megditsér-
te *Brigantot*, hogy ezt tselekedte. A'
több megnevezett bizonyságok semmi olyant
nem mondottak, a' miből valami fontos
környülállást lehetett volna kihozni. —
Most már a' mentő bizonyságok jöttek elő.
Az első volt *Lavalette* né, a' ki így fe-
lelt: „Azon személyek, a' kik vádoltatn-
ak, az én férjem' elszöktetésében telyességgel
nem tselekedtek semmit; én tettem min-
dent, a' nélkül, hogy valaki valamit tu-
dott volna belőlle. *Bonneville* se volt
benne részes. Mi módon ment-bé az én
komornám a' fogházba, azt én nem tu-
dom. Mikor *Eberle* a' gyalogkotsihor-
dozóknak előszollítására küldetett, az én
férjem már aszszonyruhába volt öltözve.
Nékem ezen három Anglus urakat ezelőtt
látni soha nem volt szerentsém.“ — A'
Lavalette 14 esztendős leánykáját is elő
hívták bizonyásznak, hanem ettől nem kér-
dett egyebet az Előülő', hanem tsak, hogy
nem tudja-e mi módon ment-bé a' komor-
nájok *Madam Dutoit* a' fogházba? A'
leánka azt felelte, ez is nagy felindulás-
ban lévén mint az anyja, hogy ő nem tud-
ja. — Eddig ment a' kérdezősködés 22.
dikben estvéli 6 óráig; ekkor bérekesztet-
te azt az Előülő'. Aprilis' 23-dikán ismét

a' bizonyságok' meghalgatása volt az ítélőszeknek első munkája. Legelőbb is Laine, a' fogházak' fő inspektora vonatott kérdőre, és ezeket mondotta: Mikor éppen a' fogházba beléptem, Lavalette kisaszszony az apja' szobájából kijöven 's az ajtó előtt álló komornához szólván, azt parantsolta neki; hogy hozza-fel a' párnát, melly a' gyalogkotsiban felejtődött. Roquette éppen ekkor ment volt, mint mondotta, a' Politziai Prefektushoz, 's éppen ekkor az aszszonyember sem volt jelen, a' ki a' fogházba hoztatott pakétokat megvizsgálni szokta volt. —

A' komorna Madame Dutoit, megkérdetvén, hogy miképpen ment-bé a' fogházba? így felelt: — Lavaletténé aszszony-sággal és a' Kisaszszonnyal egygyütt mentem-bé; de én ekkor csak a' külső szobában maradtam. Én már reggel is rosszszúl voltam, 's délutánnig még rosszszábbúl lettem. A' Lavalette ur' szobájában, mind kihánytam, a' mit ettem. Ennyi, a' mit mondhatok; ennél többet nem tudok mondani semmit, semmit, semmit. Ki vitt-bé Lavalette urhoz, én azt nem tudom. — De azt talám csak tudja az aszszony, így szólott az Elölülő, hogy hol vitték-bé, az ajtón-é, vagy a' költs' lyukán? — Nem jut nekem eszembe semmi. — De gondoljam az az aszszony, hogy megígérte, hogy mint bizonyság, igazán fog beszelleni; 's ha szintén az aszszony a' Lavalette eránt el követett tselekedetének indító okára nézve feloldoztatott is a' vád alól, azért, ha most nem igazán beszéll, a' Királyi ítélő Kamara még elő veheti. — *Az aszszony* így felelt: Nem tudok én semmit; aszszonyi beütöletemre mondom, hogy semmit nem tudok, 's a' többi. — Az egy *Loporte*' beszédjéből méltó leszen még ezen kifejezést megjegyezni: — „Mikor, úgy mond, *Lavaletténé* (e' *Lavalette* maga volt aszszony ruhában) hennünket kifizetett, oly lassan beszellelt, hogy nem hiszem, hogy a' gyalogkotsi maga is hallbatta volna. (Ez a'

Loporte az a' gyalogkotsi - hordozó, volt a' kit *Guerin*, *Brigant*' helyébe keresett volt, mikor ez nem akarta tovább vinni a' gyalogkotsit, fáradsággal és ágyekfájással mentvén magát). —

Gyökeres beszédet mondtak - el ezen perben a' többek közt, a' Királyi (Fiscalis) Prokurátor, Generális *Wilson*, és *Bruce*. — Ezeket el nem mellőzhetjük.

A' mindjárt említett Királyi Prokurátor' beszédje: — “

„*Lavalette*, halálra lévén íteltetve elszökik a' fogházból, kiszalad az ország' határaitól, 's már most tsendességben élhet, ha így szólhat magához: *En tsendes elmével vagyok! Lavalette* aszszony-ság megmentette a' férjét: melly szerentsés lehetne ő, ha azt nem vethetné szemére magának, hogy másokat galibába ejtett! Talám itt a' jelentévk között olyanok is ülnek, a' kik neki czimborássai voltak! A' törvény azonban közben külömbseget teszen azok között, a' kik neki gondatlanságból 's tudtok nélkül segítségére voltak, és azok között, a' kik az előre megfontolt plánumot feltételből elősegéltették. Az utolsók közzé tartoznak ezek az idegenek, a' kik itt a' vádoltattak' padján ülnek; 's a' kik *Lavalette*vel semmi közösülésben, sőt csak esmerettségben sem voltak. Mitsoda indító ok vehette ezeket erre a' próbatételre? Ók azt felelik, hogy az emberi szeretet. Hanem ez igen közönséges indító ok arra, hogy valamely szemely' tselekedetének megigazítására szolgálhasson; annyival kevesebbé szolgálhat pedig az erre, ha a' közönséges rendnek megfontatása 's a' törvényeknek kitsufoltatása forog-fenn; ha ezen idegenek a' mi törvényeinket gyűlölik; ha a' mi tsendességünk nekik kedvetlenséget okoz; ha ók a' mi Országlásunk eránt való ellenséges indúlat-hol folyamodnak ezen revolúziós eszkökhöz; és ha talám a' *Lavalette* elszökése ezen eszközöknek csak a' kezdete lehetett; már így eszetekbe kell vennetek

(az esküttekhez szoll), hogy ezen bűben nekünk egy kevéssé többet kell keresnünk. Őz emberi szeretetnél, és hogy itt valamely mesterkedések' közép pontját kell sajditani, mellyet néktek meg kell talalnotok. Lavalette'nek az az erőssítése, hogy itt csak a' vakmerő bátorság dolgozott, titeket meg nem nyugtathat; 's az a' nagy lelkűség, mellyel ő mindent magára vall, gyanussá teszi az ő erőssítését. Nem lehetett néki czimborások nélkül dolgozni. Eberle által, hogy a' gyalogkotsinak, mikor a' Roquette fia meg mutatta néki, hogy azt merre vitték, utánna szaladni nem akart, gyanussá tette magát azeránt, hogy részes volt volna a' Lavalette' kiszöktetésében. Roquette'nek nem kellett volna magát, az emberiség által, mellyet én tisztetek, megsalattatni, 's füleit egy nem kevéssé béké szent kötelesség előtt bédugni; az a' gondatlanság, hogy ő a' Lavalette' tselédjeit a' magok urokhoz bédugtatta, vétéségnek (nem büntételnek) tulajdonságával bir. A' komornyikot (Bonnevillét) talám lehet mentenünk, azért, hogy az ő kötelessége csak a' volt, hogy urának engedelmeskedjék 's szolgáljon: hanem a' Trágereknek észre kellett volna venni, hogy a' gyalogkotsi sokkal nehezebb volt akkor, mikor a' fogházból kivitték, mint mikor oda vitték volt, ha pénzel vesztegettetve nem lettek volna. Leni kellett itt czimborás társaknak. Hogy Guerin eránt, kinek semmi neveltetése nem volt, és a' kinek csak a' foroghatott szemei előtt, hogy pénzre lehet kapni lopás nélkül, mennyire terjeszkedhessék ki a' törvény' kedvezése, ezt nem tudom. —

„Eddig a' tselekedetnek csak rendszerént való környüállásairól szollottam: már most a' rendkívül valókrol, a' tsudálatosokrol, fogók beszélni. Bruce valami román dolgot lát a' Lavalette' elszökésében, melly által az ő képzelődése felhevittetik. Hutschenson nem ily nagyon tüzes, hanem az emberiség' szavának megnyitja füleit.

Sir Wilson még felségesebb gondolatokra emeli elméjét; úgy itél, hogy az ő ország-löszékének betsülete megsértődne (ezen szóra olyan intést tett fejével Wilson, hogy igen is úgy van), ha egy itélettel végrehajtdna, melly az ő vélekedése szerént a' Párisi (tavalyi Jul. 5-dikén készült hadi) Capitulation'val ellenkezik; ő nem esmeri az igazságtételnek gyakorlását a' Feiség' jusának lenni, ha, az ő gondolkodása szerént, az ő Országlöszékének hasznai a' Lavalette' elszökését kívánják. Még az Anglus Blackstone is a' bűn' czimborássainak tartja azokat, kik az ilyen szökevényt eltitkolják vagy elszökését elősegélik. A' mi törvényeink ilyen esetben csak az atyára, fiura, férjre, ét testvérekre nézve tesznek kifogást. — noha, ha törvényesen akarunk gondolkozni, még ezekre nézve sem kellene kifogásnak lenni. De egyéberánt, csak is reájok terjed ki ez a' kedvezés, 's tovább éppen ki nem terjed. Azok, a' kik Lavalette' a' fogházból kiszöktették, valamely különös fatalitás által vezéreltetvén, csak az ő megtartását forgatták elméjekben: azoknak ellenben, a' kik őtet elrejtették, más célzások voltak. Ezek reudetlenséget és támadást akartak gerjeszteni, nem gondolván azzal, akár mi módon érhessek el céljokat; mert a' dolgot, csak kell kezdeni valaminn. Egy elfogott levelezésből kilátszik az, hogy Frantzia országnak boldogittatását idegenek vették vala munkába; megvallják, hogy az ő célzásoknak szerentsés kimenetele nékiek nagy örömet fogna okozni; 's hogy boldogithasának bennünket, most is azokkal az eszközökkel élnek, mellyekkel 1793-ban éltek. A' szabadság' barátjaihoz meghívás fog (tudni illik az elfogott levelezések szerént) intézteni; a' nép' lántjai megoldattanak; a' Protestansoknak úgy látszó üldöztetése is fogásul fog szolgálni, 's a' departamentekben lármázás gerjesztetik; mind ezek egy nagy tsapáson fognak a' fő városban élvégeztetni; semmi próbatétel el.

nem mellőztetik, hogy az új *Dinastia* ellen — így nevezik ők a' Szent Lajos' maradékait — megengesztelhetetlen gyűlölség gerjesztődjön-fel. Azonközben, *Sir Wilson Eduardnak* gondolkodása Londonban nem egygyez-meg a' Párisban lévő *Sir Wilson Robertéval*. *Eduard* úgy ítél, hogy megtörtént tselekedeteket kell elvárni: *Sir Robert* ellenben azt erőssíti, hogy nints mit várakozni, mert a' békételenkedés közönségesen uralkodik, és hogy a' fennálló rendnek felfordíttatására megkívántatna, hogy a' tűz' szüntelenül tápláltságos, hogy ezt a' tüzet éppen úgy lehessen Frantzia országban 's idegen országokrol is látni, mint valamely lármatüzet a' hegyeken. Egygyütt vétetve ez az idegenek egész levelezése nem egyéb, hanem egy tupa képtelenségekből és rágalmazásokból álló szövevény. Nem kell azt kérdezni, hogy miképpen került ez a' levelezés a' mi igasságtévő Székünk' kezébe; elég az, hogy ez, a' vádoltatottakat illető peraktájának egy részét teszi. Ha *Wilson* megakarná a' maga panaszát-újítani azért, hogy ezek tőlle elvétettek, én ekkor ezeket mondanám néki: Az úr a' maga nyúghatatlan 's veszedelmes magaviselete által, hadi állásba helyeztette magát ellenünk; a' mi Politzánk, minekutánna az ő szemei az Úr tselekedetei által felnyitattak, úgy viselte magát az Úr eránt, mint hasonló esetben a' Londoni Politzia viselte volna; én nem hiszem, hogy olyan gyenge gondolkodású Országlószék volna a' világon, a' melly betsülné azt az embert, a' ki annak nyugodalmával nem gondol. —

A' mi törvényes könyvünk szerént mind azok részesei a' bűnnek, a' kik a' bűnöst eltitkolták, vagy eltitkoltatásában segítségére voltak. Márpedig *Hutchinson* eltitkolta *Lavalettét*; *Bruce* segítségére volt néki ezen eltitkolásban; *Wilson* is eltitkolta őtet az egész útban; a' czélzás — melly minden bűnnek a' lelke — még mind ezeknél is alacsonyabb volt. Fegy-

vert vittek az útra. Éppen olyan volt a' *Wilson* és *Lavalette* útnakiudólása, mint valami katonai expedíció. És ki ellen fogtak volna ezen fegyverek fordíttatni, ha úgy kívánta volna a' környüállás? a' Királynak azon hűséges szolgálai ellen, a' kik ellent akartak volna állani. Már ez a' czélzás, ha mindjárt végre nem hajtattott is, bűn.“

A' Királyi Prokurátor után *Dupin*, az Anglusok' védelmére rendeltetett Prokurátor beszélt. Ennek beszédjéből csak némely fontosabb környüállásokat hordhatunk itt elő és igen röviden: — „A' *Lavalette*' Frantzia országból való kiszökésének módja, úgy mond, még ma is titokban volna, ha *Wilson* azt a' vigyázatlanságot nem tselekedte volna, hogy azt azon levélbe nem írta volna, a' melly, midőn ő azt Párisból az Anglus követség' leveles boritékjában *Lord Grey* hez akarta küldeni, a' szolgálaja hűségtelensége miatt elfogattatott. Az ő szolgálójának hűségtelenségét még az újságok is kihirdették. De továbbá, az esküttek' ítélőszéke' eleibe csak azokat a' tárgyakat szokás hozni, a' mellyek annak ítéltése alá tartoznak: itt ellenben olyan környüállásokat is emleget a' Királyi Prokurátor, mellyek már a' Királyi Vádoló Kamara előtt is előfordúttak, 's ez által fére vettettek: így tehát nékem ezen környüállásokra nézve is védelmeznem kell a' vádoltatottakat. Nehéz állapotban vagyok én: ha hathatósan védelmezem őket majd azt fogják mondani, hogy rossz Frantzia hazafi vagyok; ha gyengén védelmezem, gyáva Prokátornak neveznek; *incedo per ignes!* De tsakugyan még is jobbnak tartom, nemzetünk' ditsósságjért, az első választani, hogy tudhassák - még ezen idegenek, hogy egy Anglus nállunk éppen olyan huzgó oltalmazókra talál, mint önnön hazájában. [Ezen szóknak hallására nagy meglepedést nyilatkoztatván a' nézők, az Előülő megintette őket, így szoll-

ván: Az ítélőszék' szálájában halgatni kell; a' ditsérő lármázás theatrumba való). —

Egyebek között még az itt következő kifejezések is elő fordultak a' Dupin' védelmező beszédjében: — Meg kell véltetek, Esküttek, azt az embert, a' kit mint a' népek' nyugodalmának és jó rendjének meg háborítóját úgy festenek-le előttetek, az ő tulajdon tselekedeteiből esmertetnem; meg kell előttetek az ő mellyén föggő hieroglyphus figurákat magyaráznom: Ezek a' *Szent Anna*, *Szent György*, a' *Maria Theresia*, a' *Torony*, a' *Kard*, a' *Fél Hold*, és egyéb rendeknek czimereik, mellyek annak bizonyosságai, hogy ő magát a' *Flandriai*, *Hollandiai*, *Irlandiai*, a' *Helderi*, *Egyiptomi*, *Lengyel országi*, *Spanyol országi*, az *Orosz's Német birodalombéli*, és *olasz országi* táborozásokban megkülömböztetett módon viselte, 's fontos követségi utakat tett *Konstantinápolyba* és *Petersburgba*. Az *Egyiptomi* táborozásban mint *Adjutáns*, a' maga atya testvére *Generális Hutschinson* mellett szolgálván, ő volt az első, a' ki ezen táborozást leírta. *Spanyol országban* *Marschal Ney* től meggyőztetvén, ezt a' *Marschalt* nagyon megkedvelte, azért, hogy ez ő eránta nem esz szívüséggel viseltetett. *Moháuban* maga *Bonaparte*, fáradhatatlan *Anglus Biztosnak* nevezte a' maga tudósításában *Wilson*. Mikor a' *Morcau* lábait *Dresda* mellett az ágyugolyóbis ketté szakasztotta, *Wilson* mellett volt mint segítője. A' *Wilson* idősebb fia volt egygyik a' *Northumberlandon*, a' ki *Bonapartét Sz. Ilona* szigetére elvitte. Még maga 18 - dik *Lajos Király* eránt is viseltetett *Wilson* néminémű szolgálattal. 'S ezt az embert akarják úgy lefesteni, mint a' jó ügynek ellenségét, mint egy *Bonapartistát!* —

Őt levelet olvasott-fel *Dupin*, a' mellyek *Wilsonhoz* lévén irattatva, elég nyílvaúságosan jelentik, hogy miképpen kelljen rolla itelni. Az elsőben, a' melly *Töplitzben* 1813-ban *September' 27 - ik nap-*

ján irattatott, a' *Szent György Rendje* czimerével való megajándékoztatás mellett, arról teszi *Wilson* t *Sándor Császár* bizonyossá, hogy az ő *Bautzennél* való vitéz magaviseletével nagyon megelégedve legyen. A' második levélben, *Freyburgbol* Dec. 24-dikén 1813-ban, bútsúvételkor a' *Sz. Anna' Rendjének* első rangú czimerével ajándékozta-meg őtet *Sándor Császár*. A' harmadikban, mellyet *Bar-sur-Seine* városából, 1814-ben *Febr. 14-dikén* írt hozzá a' *Prussus Király*, azzal a' buzgó-ággal való megelégedése felől teszen *Wilsonnak* jelentést, mellyel, ez a' jó ügy eránt viseltetik. A' negyedik levél mellett *Hertzeg Metternich* a' *Mária Theresia Rendje'* keresztjét küidötte meg néki, a' helyett, mellyet egy tsatában elvesztett vala. Az ötödikben arról tudósítja *Wilson* t *Freyburgbol* *Jan. 4-ikén* 1814-ben a' nevezett *Hertzeg*, hogy ő az említett *Rendnek* *Kommandatori keresztésévé* nveztetett légyen, jelentvén egyszersmind, hogy sajnálja a' szövetségs armádától lejndő eltávozását. — Elő beszéllette továbbá *Dupin*, hogy miként szabadított-meg *Wilson* t *Spanyol országban* az 1808-dik esztendőben sok *Frantzia* foglyokat; miképpen köszönhettek néki a' *Feltrei Hertzeg'* fia, *Hertzeg Talleyrandnak* egy unokaötsé, 's a' híres *Orvos Doktor Desgonertes*, az *Orosz birodalomban* a' magok megtartatásokat. Az utolsónak pénzt is adott *Wilson* a' *Frantzia* folyok' számára. — 'S még is, így kiáltott-fel *Prókurátor Dupin*, ez az ember, a' ki ily sok *Frantziákat* tett a' maga' köteleseivé — és *Bruce*, annak a' híres utazónak unokaötsé, 's maga is egy híres utazó tudós ember — végezetre, ez a' még ifú, de a' befsület' útján előre haladó, 's hozzánk vetődött *Hutschinson* — ezek mind a' hármán, szabadságoktól megfosztattatván, egy oly nagy 's nemes lelkű tselekedetért vádoltatnak, mellyét őket a' vad pusztaságokon lakó *Arabsok*, a' legszebb jutalomra méltónak tartották volna.

(A' többi következik).

A' Király minden Frantzia Ersekekhez és Püspökökhöz írást bocsátott, azt bizván reájok, hogy Május' 3-diká az országnak minden templomaiban közönséges innepi ájtatosságot tartsanak ő Felségeek a' fő városba lettszerentsés visszaérkezésiért, a' melly ezen a' napon történt.

B e t s.

A' legujabb tudósítások szerint, a' mellyek Május' 3-dikán indultak Triestből, ő Cs. Kir. Felsége ide, a' múlt Aprilis' 30-dikán délelőtt 11 órakor megérkezvén, még itt volt kívánt jó egészségben. Megérkezésekor leírhatatlan örvendezéssel fogadtott. A' Kormányozószék' Elölülője Baró Rosetti már néhány napokkal eleibe jött vala ő Felségének Goritziába és Aquileába, a' hova az ott talaltató régiségeknek megnézése végett ejtette vala útját ő Felsége. Triest városa' vidékének határanál két Követségek, mellyek közül egyik a' várostól másik a' kereskedők' társaságától valának kineveztetve, tisztelték ő Felségét, mellyeket nagy kegyelmességgel méltóztatott fogadni a' kegyes Monárkha, a' mely fogadtatásnak még a' maradékoknál is fentartandó emlékezetére, ezen a' helyen két mértföldnyi út mellett, Romai alkatású oszlopok állítottak-fel az ezen környüálláshoz illő irásokkal. Innét az öszszegyülekezve lévő véghetetlen sokaságnak örvendező áldásai között ment ő Felsége a' város' kapujáig, a' hol 200, egy forma innepi ruhába öltözködött polgárok által várattatott és tiszteltetett, a' kik verseket nyujtották által ő Felségének. Az utzákat a' hol által ment ő Felsége, örvendezve kiáltozó sokaság lepte vala el, a' piatzokon a' katonák' sorai tették a' tiszteletet. A' Kormányozószék' háza felé néhány szép alkatasú gyözedelmi kapuk alatt kellett elmenni. A' szállásán a' város elöljárói által fogattatván, azután az ablakhoz ment ő Felsége, az örvendező sokaság által való tisztelet-tételnek kegyes lebotsátkozással való

megköszönésére. Közönséges inneplések telyességgel semmi félek nem tartattak az idvezült Császárnéért való gyászra néve. —

Még ez nap ebéd után egye' végre készen álló 's felezifritott hajóra ülven, a' kikötőhelyben levő Austria nevű Fregának megnézésére, 's azután egy Amerikából igen gazdag teréhvél néhány napok előtt ide érkezett, Richmond nevű hajónak megnézésére méltóztatott eyezni ő Császári Királyi Felsége, a' melyre Alton János nevű, Triestben megnyomúlt, Amerikai szármozású kereskedő által, a' kihez Amerikákol ez a' hajó kuldetett, alázatos-sággal megkerettetett vala ő Felsége.

Ő Cs. K. Felsége Triestben Május 1-ő napján költ 's Fő Udvarimester Trauttmansdorf Weinsberg ő Hertzegségéhez küdött írása szerint, jónak talalta az Udvari Kamarának eddig különkülön lévő és magokban fennálló részeit, úgy mint az Udvari Titkos Credit-Commissiót, a' Ministeriális Bankó-Deputáziót, 's a' Commercialis Udvari Cancelláriát, 's a' Pénzés Bányászási Udvari Kamarát eltörlení, 's mind ezeket, Közönséges Udvari Kamara nevezet, 's az Udvari Kamara' Elölülőjégek legközelébről való, a' Finantziái Ministernek pedig Felső 's fő vigyázása alatt, öszszetsatólni.

Minekutánna a' Cs. Kir. Udvari Kamara' Elölülőjévé nevezetett Gróf Chorinsky e' hónap' 8-dik napján délelötti 10 órakor, a' Felséges Urunk Helytartójának Renát ő Cs. Fő Hertzegségének kezébe a' szokott hitet, az első Fő Udvarimester Hertzeg Trauttmansdorf Cs. Kir. Státus és Conferentzialis Minister' jelenlétében letette volna, ennek végbemenetele után ugyan ezen Cs. Kir. első Fő Udvari mester által, a' Cs. K. Finantziái Minister Gróf Stadion jelenlétében, a' Cs. K. Közönséges Udvari Kamara' Cancelláriájába is bévezetett, 's ennek tagjainak, a' szokásban lévő rend-

tartások szerint béműtattatott a' fentisztelet Előltüiő Ur.

~~~~~
Császár és Király ő Felsége ilyen Felséges írást méltóztatott Gróf Wurmbbrand Császári Királyi Fő Czeremoniamesterhez küldeni: —

„Kedves Gróf Wurmbbrand! Azon érdemeinek különös megismeréséül, melyeket magának azon gondos fáradozása által szerzett, mellyel idvezült Hitvesem mellett, az ő betegségének utóbbi időszakaszában, a' Fő Udvari Mesteri hivatalt folytatta, bizonyosságot akarván mutatni, a' Gróf Urat ezennel az en Császári Leopold Rendemnek Nagy keresztésévé nevezem, melynek czimereit Insbruckban való létemkor áttatom. Költ Triestben Május' 2-dik napján, 1816-ban.

„F erentz, m. p.

Elegyes dolgok.

A' Londoni közönség, gyűlést tartott Aprilis' 25-dikén, hogy egy kérő levelet határozzon a' Regens Princzhez, arra kérvén ő Királyi Hertzegségét, hogy abba a' Szent Kötésbe, mellyet az Austriai, Orosz, és Prussus Monarkhák, a' múlt esztendőben Sept. 26-dikán Párisban egymásközött magok személyesen készítettek, 's a' melyben magokat költsönösön arra kötelezték, hogy valamint a' magok Státusaiknak belső kormányozásában, úgy a' más Országlószekek eránt való politikai tekintetre nézve is, a' Keresztény vallásnak principiumait fogják a' magok tselekedeteiknek sjnórmértékévé tenni, ő Királyi Hertzegsége is álljon belé.

Az Amerikai levelek szerint Lavalette megérkezett Ney-Yorkba. — A' Londoniakra nézve olyan nevezetes volt azoknak a' Processusok, a' kik Lavalette-t elszöktették, hogy néhány oda való újságírók embereket küldöttek Pá-

risba, hogy nékiek minden estve Kurirokat indítsanak útnak Londonfelé, azzal, a' mi az nap' lefolyt.

Admirális Pulteney Malcolm feleségestül, 's az Orosz és Frantzia Biztosok, Gróf Balmain és Marquis Montschenu, a' Newcastle nevű linea hajón, valamint szintén az Austriai Biztos Baró Stürmer úr is feleségestül, Aprilis 21-dik napján eleveztek a' Portsmouthi kikötőhelyből Szent Ilona' szigete felé.

Magyar Ország.

A' Pesti közönséges újságlevelekben ezeket olvassuk: —

Budán a' Királyi Vár' Templomában Apr. 29-dikén tartatott boldogült Felséges Aszszonyunkért, Mária Ludovica Császárnéért a' Nagy halotti Mise, mellyre ő Császári Fő Hertzegsége az Ország Nádor-Ispánja, a' politicum Dicasteriumok, a' Fels. Curia, a' Ns. Vármegeye és Városok Előljároi, 's a' Pesti Királyi Universitas megjelentek. Méltóságos Kovalik János Ur Tribuniczi Püspök és Gen. Vicarius mondotta a' Misét, melly alatt minden orzácokon a' szomorúság és áhítatos buzgóság elevenen látszott. Az egész templom fekete posztóval bévala vonva, és a' gyász alkotmány méltóságosan felemeltetve. Igen szivrebátó volt a' Liberá, mellynek alkalmazásával a' Misézön kívül még négy Praelatusok absolutiót mondtak. — Az előtte való nap a' Katonaság a' gyászt felvette, 's főbb rendelkezések szerint a' horangok minden templomokban napjában négyszer egyegy óráig megvonattak. A' köz szomorúságnak még nagyobb kijelentésére mind Pesten mind Budán a' theatromijátékok egyegy nap eltiltattak.